

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Het Gheopent Christendom

Hazart, Cornelius

T'Antwerpen, M. DC. LXIV.

Lyste Der Levgenen Die de Predikant, ende sijne mede Predikanten, die hy citeert, begaen hebben.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71377](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71377)

LYSTE

DER LEVGENEN

Die de Predikant, ende sijne mede Predikanten, die hy citeert, begaen hebben.

1. **L** Eughen. Dat de Catholijcken hare Mirakelen bepalen in China, en Japonien.
2. Dat de gheleerde in de Roomsche Kercke wel weten datmen upt Schriftuer gheen bewijs en kan boozthzengen booz t'Vagevyer.
3. Dat Fischerus bekennt datmen niet een Schriftuere kan bybreughen booz t'Vagevyer, die een ander, sou konen bedwinghen.
4. Dat de Aflaten moeten ghekocht worden met gheldt.
5. Dat de geheele Hystorie van Loretten, gefondeert is/ op het geruggentisse van eenen Pastoor.
6. Dat Nicephorus gheen ghewach en maect van de kamer der h. Maghet.
7. Dat niemant van de andere Hystory-schrybers/ die op Nicephorus ghevolght sijn / daer van en weten te spreken.
8. Dat Franciscus Prior, ende Paulus Rinalducus, ghetuppen van t'huys van Loretten, sijn boeren geweest.
9. Dat sy niet wertelijck en sijn gehoozt geweest.
10. Dat het schizckelijck / tyrannisch / en superstitiens is/ pmant te verbinden aen de ghetijden.
11. Dat het verhael van Damianus, rakende den Bisschop Severinus, sonde verziert sijn.
12. Dat de Catholijcke op de hooghste indignatie Godts / gebieden de ghetijden te lesen op sekere uren.
13. Dat Godt sommitge *Ezech. 8.16.* verdoemt heeft / om

Lyste der Leughenen

om dat sy haer nae den Oosten keerende / baden.

14. Dat Baronius, Sidonius Appollinaris, ende Alcuinus seggen / dat Godt met meerder heylicheyt nae den Oosten aenbeden wort.

15. Dat de Paepsche Pzesters Godt dancken als sy haer Mis-boeck / en Bzektier konnen lesen / ende een weynigh singhen.

16. Datter met duysenden onwetende Pzesters sijn in Italien / en Spaeynten.

17. Dat de Munniken ten tijde Antonij, vele Vrouwen berlepden.

18. Dat Blefilla, dooz al te groote Munnicksche strengicheyt ghestorben was.

19. Dat het volck hier ober Riep, tegt de Munnike.

20. Dat Lyranus seyt / dat den Dupbel altyt vermacck heeft genomen in menschē bloet daer hy enkelijck spzeekt van menschē te doode in Sacrificien.

21. Dat Bellarminus seght / dat het een ken-teecken der Roomsche Kercke is / datter hondert duysent Albigen, in eenen slach omghebracht sijn.

22. Dat de Pausen van Roomen inslockers sijn van der menschen goet / ende bloedt.

23. Dat Rusticus, den welcken Hieronymus berweckte om nae Jerusalem te komen / een Munnick gheweest sy.

24. Dat Bonifacius VIII, het eerste Jubel-Jaer ingestelt heeft.

25. Dat wy het tweede ghebodt uptgheschzapt hebben.

26. Dat wy het selbe verniericht hebben dooz ons doen.

27. Dat de Iesuyten leugenachtighe verheffers sijn van hare Ozden.

28. Dat de Iesuyten tot Martelaren stellen / die onder de Soldaten gemenght wesende / gedoodt sijn.

29. Dat Baronius schijnt tot Martelaren te stellen / die sterben in den oorloogh tot bescherminghe des Vaderlants.

30. Dat de Catholijcken tot Martelaers stellen / die haren dienst laren ghebruycken in de oorloogh teghen de Ketterg.

31. Dat

Lyfte der Leughenen.

31. Dat Molanus van dit gheboelen is.
32. Dat de Catholijckē/ Jacob Clement, moordenaar van Hendrick III. erkennen vooz Martelaer.
33. Dat te Roomen, een danck-ozarte gheschiedt is ober de moort banden voozsepden Coninck.
34. Dat Henricus Garnet een verrader ghewerst is.
35. Dat Nottingh, en Pasman verraders van Macstricht sijn geweest.
36. Dat sommige oude Leeraers hebben verwozpen / ende bestrafft het wasschen der handen vooz het ghebedt/ namelijk Tertullianus, ende Chrysofostomus.
37. Dat de Catholijcken het Wj-water stellen in de plaerse van het bloedt Christi.
38. Dat Ambrosius soude verboden hebben/de graeven te bestroopen met bloemen.
39. Dat den tijtel van algemeen Bisschop, tot de tijden van Bonifacius was onghehoort gheweest inde Kerche.
40. Dat de Pausen / eerst nae de tijden van Bonifacius, den naem hebben gheboert/ van Rechter der Verschillen.
41. Dat de Pausen uptgegeven hebben de gulde Legende, om dooz bedzegerpen/ macht te bekomen.
42. Dat Valla den onsen is.
43. Dat de Pausen listelijck de antwoort Christi, ende Petri hebben ghebruyckt.
44. Dat de Pausen dooz ghemaecte bewegingen/ en spreken van beelden haren religieusen dienst hebben ingheboert.
45. Dat de Pausen upt de versterde Reliquien hebben weten een groot ghewin te trecken.
46. Dat Pantaleon, ende Vergerius, onse Propheeten sijn.
47. Dat de Pausen gantschelijck nae de religie niet en vraghen.
48. Dat Joannes XXII. niet en gheloofde datter een Godt was/ of Hemel / of Helle.
49. Dat Leo X. het Euangelie noemde een fabel.
50. Dat de Pausen de Schrifture verghelijcken by doode letteren.

Lyste der Leughenen.

51. Dat sy de selve vergelycken by de fabelen van Aesopus.
52. Dat wy in onse regels hebben dat onse Orden inghestelt is om datse alle de Kerckerijen sou tantsbieden.
53. Dat den H. Ignatius op t'eynde van sijn leben/ dooz woeginghe sinder conscientie sijn selven verbloecht heeft.
54. Dat de Jesuyten geen regelen gheschreven hebben / die haer eppen sijn / maer dat sy haer toe-gheeggent hebben de regelen van den Cardinael Caraffa.
55. Dat onse eerste Paterx te Roomen sijn arm gheweist sonder ghebreck / ootmoedigh sonder versmaedinghen.
56. Dat de Cardinael Guiccidonius niet begheert heeft / dat soo een Godloos / en wulpsich soldaet / als Ignatius was, een nieuw orden sou instellen.
57. Dat wy in onse Regels / de Societeit noemen / de cerweerdighe, ende lofweerdighe Societeit.
58. Dat het ghebodt vande ghehoorzaemheyt / by de Jesuyten, alleen is dooz de Nobliten.
59. Dat onsen P. Generael / alle de secreten weet vanden Paus / ende ghedurigh aen sijne sijde is.
60. Dat Gregorius de Valentia, soude ghesepdt hebben / dat hy onder de Luthezanen / niemandt meer en vreesde als Kemnitius.
61. Dat het de Pzesters by de Jesuyten toestaet te letten / op die gheene Pzesters en sijn / ende de selve ober hare ghebzeken te vermanen.
62. Dat de macht vande Recteurs inde Collegten by/en absolut is.
63. Dat de Jesuyten in Edelmanns klederen gaen tot de byploften / oft andere vergaderinghen der Pzincen / om alles te dooz-snuffelen.
64. Dat soo wte eene van onse Reghels overtreedt / ghesepdt wordt / soo grootelijck te sondighen / als oft hy teghen de gheboden Godts hadde ghesouddicht.
65. Dat soo wanneer een Pzester biechte hoorz in de Kercke / altydt eenen broeder recht ober hem staet / om te sien wat hy doet.
66. Dat

Lyste der Leughenen.

66. Dat de Jesuyten gheen vrouwen en groeten / Jae dat sy haer houden booz schepselen die van Godt verbloecht zyn.

67. Dat den Paus Paulus III. een godloos / en onrechtbeerdigh / en dertel mensch is gheweest.

68. Dat de Jesuyten boozgheben dat hare reghels de selve authozitept hebben met de H. Schysure.

69. Dat den Paus de Jesuyten heeft oozlof ghegheben / om hare gherijden te lesen / niet uyt ghebodt / maer uyt hare beltefte.

70. Dat wy onse Coadjutours houden booz wereldtsche menschen / daer sy ghehouden worden booz ware Keltigienzen.

71. Dat het ghelt / 'twelck-men booz desen gaf aen de Pastoors / booz't blechten / nu ghegheben wordt aende Jesuyten.

72. Dat wy antwoerden bzaghen van de beelden der Heplighen / ghelijck eertijds de Heptenen deden van den dupbel.

73. Dat wy de wettighe Magistraten berachten / en lasteren / en haer dupbels noemen.

74. Dat wy aen niemandt de deure van onse Collegien openen / als aen de ghene / die stieren / oft silberte / en goude baeten hzenghen.

75. Dat den Paus wilt / dat de sijne haer sullen te bzeden houden met een inghewickelt gheloof.

76. Dat onse Leeraers bekennen dat S. Joris, S. Christoffel, ende Catharina, nopt en zyn in de wereldt gheweest.

Dese lyste hebbe ick hier willen by-boeghen / op dat men soud' sien / hoe los niet alleen desen Predikant in sijne schysuren ghehandelt heeft / maer oock die / welckers authozitept hy ghebruyckt om syn segghen te bevestighen ; doch 'tis hem te vergheben / want op't leste van sijne Voor-reden, oft Inleydinghe, spreeket hy aldus: Laet'et my in dese Voor-reden gheoorloft zyn, die woorden te ghebruycken, met de welke een Arabier, Autheur van 't vermaerde boeck *Kamus*, onder andere, sijn Voor-reden eyndicht. Ick versoecke seer ernstelijck, dat alle
ghe-

Lyste der Leughenen.

gheleerde die mijn werck in sullen sien, bedencken, daer ick hebbe ghesstruyckelt, mijne mislaghen, en met haer toestoppende gunste vervullen de gapende scheuren; en dat-se dat verbeteren, 'tghene bedorven is door den loop vande pen, en van 'tghene het ghesicht is af-ghedwaelt, en 'tghene het verstandt niet en heeft kunnen begripen, en 'tghene het ghemoet door achtloosheydt heeft versuymt: want een mensch is den stoel der verghetentheydt.

Wp sullen hem gheerne / de wijle hy dit soo oodtmoedelijck vzargh / sijne mislaghen, en struyckelinghen, en af-dwalinghen, en achtloosheden vergheven / mit & conditste / dat hy sich niet meer en beuoeyt met de Catholijcken / oft te lasteren / oft valschelijck te beschuldighen.

Hiermede dan neme ick mijn af-schepdt / ende laet hem den Heere bevolen / niet twijffelende / oft alle redelijcke verstanden sullen bonnissen / dat ick soo een man / als desen Predekant is / noch te sachtelijck hebbe gehandelt / aenghemerckt dat hy van sijnen kant / uptghebzaeckt heeft teghen ons / niet wat een gesont verstandt / ofte goet oordeel / maer sijne bittere passien hem hebben in 't ghemoet ghegheven; doch ick wilde volghen de maxime vande Schrifsture: Ecne soete antwoorde breeckt de gramschap. Daert wel.

F I N I S.